

tugdømmet Holsteen, og at han og hans Efterkommere kun skulle have Fordring paa samme alene for Mandstammens Vedkommende, men ikke i Tilfælde af at Mandstammen skulde uddøe. For altsaa ikke at opvække nogen Misforstaaelse i saa Henseende og give Anledning til en Forklaring, der unegtigen har Grund for sig, hvis den skulde blive benyttet, har jeg tilladt mig at foreslaae de Udtryk, som ogsaa stemme med hvad det kongelige Budskab indeholder, nemlig, at der skulde sættes „den danske Krone, og dermed samtlige nu under Deres Majestæts Scepter hørende Lande og de Kronen ifølge hvilken som helst Afkomst tilkommende Rettigheder som et uopløseligt Gæle“. Jeg troer virkelig, at der i disse Udtryk er indbefattet Alt, hvad man kan ønske, for at beskytte og sikke det danske Monarchies Heelighed. Men jeg antager, at de brugte Udtryk ogsaa fra en anden Side kunde forlede til Misforstaaelse, idet de kunde forklares paa en ganske modsat Maade, nemlig som om Hans Majestæt, hvis han brugte dem, derved tilkjendegav, at han ansaa Hertugdømmet Holsteen for knyttet til den danske Krone, hvilket upaatvivlelig maatte vække Anstød hos Chefen for den ældste gottorpiske Linie, og som, om det end ikke vilde fremkalde Forvillinger, saa dog kunde bevirke, at en ny Fortolkning kunde opstaae, efterat Hans Majestæts Kundgjørelse havde fundet Sted. Nu er det vel fra en andet Sides Side yttret, at han antager, at netop de Udtryk, som de Herrer Forslagsstillere have brugt, ere af en saadan Betskaffenhed, at de bør gives Fortrinet for dem, der ere brugte i det af mig stillede Forslag, hvilke han antager indeholde Noget, som kunde vække Anstød netop hos denne Chef for den gottorpiske Linie og være i Strid med det Forbehold, som af denne Chef er taget. Dette troer jeg imidlertid ikke paa nogen Maade er Tilfældet; jeg antager tværtimod, at den russiske Keiser, som

er denne Chef, snarere maatte tage Anstød af de Udtryk, som ere brugte af de ærede Forslagsstillere, end af dem, som jeg har tilladt mig at bringe i Forslag, ved hvilke han umuligt vil kunne finde sig fornærmet, efterdi han selv, saaledes som af den foregaaende ærede Taler bemærket, jo i Protocollen til Warschau ligesom ogsaa ved senere at underskrive den i London affluttede Tractat, har udtrykt, hvorledes det danske Monarchies Integritet, saaledes som det nu bestaaer, skulde erkendes og garanteres af de store Magter. Jeg vilde ogsaa finde det noget betænkeligt, om der fra dansk Side benyttedes Udtryk, som kunde fremkalde Tvivl om den hele Samling baade af Lande og af Rettigheder, som nu høre under Hans Majestæts Scepter, og som det er Mening skulde gaae over til den nye Linie. Fra dansk Side maa det jo ansees som vist, at de Rettigheder, som vi præterere til Lehnshertugdømmet Holsteen, ere fuldkommen grundede og ere fortrinlige fremfor dem, som den gottorpiske Linie paastaar; det er Noget, som maa respecteres fra dansk Side og fra Kongens Side, naar han udtaler sig i denne Retning, og denne Udtalelse maa finde Sted, om den end skulde vække Anstød, som jeg dog ikke kan troe vil være muligt efter mit Forslag. Den russiske Keiser har som Chef for den gottorpiske Linie taget sit Forbehold, [og det troer jeg vil vedblive at staae, selv efterat Hans Majestæt, saaledes som han i sit Budskab har erklæret, har tilkjendegivet, hvorledes han for Fremtiden agter at ordne Arvesølgen for det danske Monarchie.

Mit andet Endringsforslag bestaaer kun i en fuldstændig Optagelse af de Renunciationsacter, som have fundet Sted, og det er ogsaa af den ærede Forslagsstiller erkjendt, at han og de Andre, som have undertegnet Endringsforslaget med ham, ikke have noget derimod at erindre.